370L0457

12.10.70 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 'Αριθ. N 225/1

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1970

περί τοῦ κοινοῦ καταλόγου ποικιλιῶν καλλιεργουμένων φυτικῶν εἰδῶν (70/457/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 43 καί 100,

τήν πρόταση τῆς 'Επιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(1),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς 'Επιτροπῆς,

'Εκτιμώντας:

ὅτι ἡ παραγωγή σπόρων πρός σπορά καί γεωργικῶν φυτῶν πρός φύτευση κατέχει σημαντική θέση στή γεωργία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος·

ὅτι, γιά τό λόγο αὐτόν, τό Συμβούλιο θέσπισε ἤδη ὁδηγίες πού ἀφαιροῦν ἀντίστοιχα τήν ἐμπορία σπόρων τεύτλων πρός σπορά(2), σπόρων κτηνοτροφικῶν φυτῶν πρός σπορά(3), σπόρων σιτηρῶν πρός σπορά(4), σπόρων γεωμήλων πρός φύτευση(5) καί σπόρων ἐλαιούχων καί κλωστικῶν φυτῶν πρός σπορά(6)·

ὅτι οἱ ὁδηγίες αὐτές ἐπιτρέπουν στά Κράτη μέλη νά περιορίζουν προσωρινά τήν ἐμπορία τῶν σπόρων πρός σπορά καί τῶν φυτῶν πρός φύτευση· τῶν ποικιλιῶν τῶν ἐν λόγω φυτῶν στούς σπόρους πρός σπορά καί φυτά πρός φύτευση τῶν ποικιλιῶν οἱ ὁποῖες εἶναι γραμμένες σέ ἐθνικό κατάλογο καί ἔχουν καλλιεργητική ἀξία καί χρησιμότητα γιά τό ἔδαφός τους· ὅτι, ἐν τούτοις, οἱ ὁδηγίες αὐτές προβλέπουν ἐπίσης ὅτι ὁ περιορισμός αὐτός εἶναι ἀποδεκτός μόνο μέχρι τῆς καταρτίσεως κοινοῦ καταλόγου ποικιλιῶν καλλιεργουμένων φυτικῶν εἰδῶν·

ὅτι κοινός κατάλογος ποικιλιῶν δύναται νά καταρτισθεῖ στό ἄμεσο μέλλον, μόνο βάσει τῶν ἐθνικῶν καταλόγων·

ὅτι ἁρμόζει, ὡς ἐκ τούτου, ὅλα τά Κράτη μέλη νά καταρτίσουν ἕναν ἤ περισσότερους ἐθνικούς καταλόγους τῶν ἀποδεκτῶν ποικιλιῶν στό ἔδαφός τους γιά τήν πιστοποίηση καί τήν ἐμπορία·

ὅτι ἡ κατάρτιση τῶν καταλόγων αὐτῶν πρέπει νά πραγματοποιηθεῖ σύμφωνα μέ ὁμοιόμορφους κανόνες γιά νά εἶναι οἱ ἀποδεκτές ποικιλίες σαφῶς διακρινόμενες, σταθερές καί ἐπαρκῶς ὁμοιόμορφες καί νά ἔχουν ἱκανοποιητική ἀξία ἀπό ἀπόψεως καλλιεργείας καί χρησιμότητας·

ὅτι οἱ ἔλεγχοι γιά τήν ἀποδοχή ποικιλίας ἀπαιτοῦν νά καθορισθεῖ σημαντικός ἀριθμός ἐνιαίων ἐλαχίστων κριτηρίων καί ὅρων ἐκτελέσεως·

ὅτι, ἀφ' ἑτέρου, οἱ προδιαγραφές σχετικῶς μέ τή διάρκεια μιᾶς ἀποδοχῆς, τίς αἰτίες ἀνακλήσεώς της καί τήν ἐκτέλεση μιᾶς ἐπιλογῆς διατηρητέων ποικιλιῶν πρέπει νά εἶναι ἑνιαῖες καί ὅτι ἐνδείκνυται νά προβλεφθεῖ ἀμοιβαία ἐνημέρωση τῶν Κρατῶν μελῶν ὡς πρός τήν ἀποδοχή καί τήν ἀνάκληση ποικιλιῶν·

ὅτι ὅλοι οἱ σπόροι πρός σπορά καί ὅλα τά φυτά πρός φύτευση ἀποδεκτῶν ποικιλιῶν ἀπό 1ης 'Ιουλίου 1967 σέ ἕνα τουλάχιστον Κράτος μέλος, σύμφωνα μέ τίς βασικές ἀρχές τῆς παρούσας ὁδηγίας, δέν πρέπει νά ὑποβάλλονται στήν Κοινότητα, μετά ἀπό ὁρισμένη προθεσμία, σέ κανέναν περιορισμό ὡς πρός τήν ποικιλία· ὅτι οἱ ποικιλίες αὐτές πρέπει νά περιλαμβάνονται στόν κοινό κατάλογο τῶν ποικιλιῶν·

ὅτι πρέπει πάντως νά παρασχεθεῖ στά Κράτη μέλη τό δικαίωμα νά προβάλλουν, δι' εἰδικῆς διαδικασίας, τίς ἐνδεχόμενες ἀντιρρήσεις τους γιά μιά ποικιλία καί γιά τήν ἐγγραφή της στόν κοινό κατάλογο ποικιλιῶν, καθώς καί νά διατυπώνουν ἀντιρρήσεις φυτοϋγειονομικοῦ περιεχομένου ἔναντι μιᾶς ποικιλίας ἐγγεγραμμένης στόν προαναφερθέντα κατάλογο·

(1) ΕΕ ἀριθ. A 108 τῆς 19.10.1968, σ. 30.
(2) ΕΕ ἀριθ. 125 τῆς 11.7.1966, σ. 2290/66.
(3) ΕΕ ἀριθ. 125 τῆς 11.7.1966, σ. 2298/66.
(4) ΕΕ ἀριθ. 125 τῆς 11.7.1966, σ. 2309/66.
(5) ΕΕ ἀριθ. 125 τῆς 11.7.1966, σ. 2320/66.
(6) ΕΕ ἀριθ. N 169 τῆς 10.7.1969, σ. 3.

ὅτι πρέπει νά θεσπισθεῖ εἰδική ρύθμιση γιά τίς ποικιλίες πού ἔγιναν ἀποδεκτές, σύμφωνα μέ τίς βασικές ἀρχές τῆς παρούσας ὁδηγίας σέ Κράτος μέλος πρό τῆς 1ης Ἰουλίου 1967· ὅτι φαίνεται δικαιολογημένο νά ἐξαρτᾶται ἡ εἰσαγωγή τους στόν κατάλογο ἀπό τή σπουδαιότητα τήν ὁποία παρουσιάζουν γιά τήν παραγωγή σπόρων·

ὅτι πρέπει ἡ Ἐπιτροπή νά ἐξασφαλίζει τή δημοσίευση τῶν ποικιλιῶν οἱ ὁποῖες περιλαμβάνονται στόν κοινό κατάλογο ποικιλιῶν καλλιεργουμένων φυτικῶν εἰδῶν στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*·

ὅτι πρέπει νά προβλεφθοῦν προδιαγραφές πού ἀναγνωρίζουν τήν ἰσοδυναμία τῶν διενεργουμένων σέ τρίτες χῶρες ἐξετάσεων καί ἐλέγχων ποικιλιῶν·

ὅτι, ἀφ' ἑτέρου, πρέπει νά μήν ἐφαρμόζονται οἱ κοινοτικοί κανόνες στίς ποικιλίες γιά τίς ὁποῖες ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ σπόροι πρός σπορά ἤ τά φυτά πρός φύτευση προορίζονται γιά ἐξαγωγή σέ τρίτες χῶρες·

ὅτι πρέπει νά ἀνατεθεῖ στήν Ἐπιτροπή ἡ μέριμνα λήψεως ὁρισμένων μέτρων ἐφαρμογῆς· ὅτι γιά τή διευκόλυνση τῆς ἐφαρμογῆς τῶν σχεδιαζομένων μέτρων, ἁρμόζει νά προβλεφθεῖ διαδικασία πού καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν καί τῆς Ἐπιτροπῆς, στή Μόνιμη Ἐπιτροπή τῶν Σπόρων πρός Σπορά καί τῶν Γεωργικῶν, Δενδροκηπευτικῶν καί Δασικῶν Φυτῶν πρός Φύτευση, ἡ ὁποία ἔχει συσταθεῖ μέ τήν ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου τῆς 14ης Ἰουνίου 1966([1]),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

1. Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀφορᾶ τήν ἀποδοχή τῶν ποικιλιῶν τεύτλων, κτηνοτροφικῶν φυτῶν, σιτηρῶν, γεωμήλων καθώς καί ἐλαιούχων καί κλωστικῶν φυτῶν σέ κοινό κατάλογο ποικιλιῶν καλλιεργουμένων φυτικῶν εἰδῶν, τῶν ὁποίων οἱ σπόροι πρός σπορά ἤ τά φυτά πρός φύτευση μποροῦν νά τεθοῦν σέ ἐμπορία σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῶν ὁδηγιῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς 14ης Ἰουνίου 1966 περί ἐμπορίας σπόρων πρός σπορά τεύτλων, κτηνοτροφικῶν φυτῶν, σιτηρῶν καί σπόρων γεωμήλων, καθώς καί τῆς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1969 περί ἐμπορίας σπόρων πρός σπορά ἐλαιούχων καί κλωστικῶν φυτῶν.

2. Ὁ κοινός κατάλογος τῶν ποικιλιῶν καταρτίζεται βάσει τῶν ἐθνικῶν καταλόγων τῶν Κρατῶν μελῶν.

Ἄρθρο 2

Κατά τήν ἔννοια τῆς παρούσας ὁδηγίας ὡς «ἐπίσημες διατάξεις» νοοῦνται οἱ διατάξεις οἱ ὁποῖες θεσπίζονται:

α) ἀπό τίς ἀρχές ἑνός κράτους, ἤ

β) ὑπό τήν εὐθύνη ἑνός κράτους, ἀπό νομικα πρόσωπα δημοσίου ἤ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἤ

γ) γιά θοηθητικές δραστηριότητες, ἐπίσης ὑπό τόν ἔλεγχο ἑνός κράτους, ἀπό φυσικά ὁρκωτά πρόσωπα,

ὑπό τόν ὅρο ὅτι τά ἀναφερθέντα πρόσωπα στίς περιπτώσεις β) καί γ) δέν ἀποκομίζουν ἰδιαίτερο ὄφελος ἀπό τό ἀποτέλεσμα τῶν διατάξεων αὐτῶν.

Ἄρθρο 3

1. Κάθε Κράτος μέλος καταρτίζει ἕναν ἤ περισσοτέρους καταλόγους τῶν ἐπίσημα ἀποδεκτῶν ποικιλιῶν γιά τήν πιστοποίηση καί τήν ἐμπορία στό ἔδαφός του. Τούς καταλόγους δύναται νά συμβουλεύεται κάθε ἐνδιαφερόμενος.

2. Τά Κράτη μέλη δύνανται νά προβλέπουν ὅτι ἡ ἀποδοχή μιᾶς ποικιλίας στόν κοινό κατάλογο ἤ στόν κατάλογο ἄλλου Κράτους μέλους εἶναι ἰσοδύναμη μέ τήν ἀποδοχή στό δικό τους κατάλογο. Στήν περίπτωση αὐτή τό Κράτος μέλος ἀπαλλάσσεται τῶν ὑποχρεώσεων πού προβλέπονται στά ἄρθρα 7, 9 παράγραφος 3 καί 10 παράγραφοι 2 ἕως 5.

3. Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν ὅλα τά ἀναγκαῖα μέτρα ὥστε οἱ ἐπίσημες ἀποδοχές τριῶν ποικιλιῶν, οἱ ὁποῖες ἔγιναν πρό τῆς 1ης Ἰουλίου 1970, σύμφωνα μέ ἀρχές ἄλλες ἀπό ἐκεῖνες τῆς παρούσας ὁδηγίας, νά λήγουν τό ἀργότερο στίς 30 Ἰουνίου 1980, ἐφ' ὅσον οἱ ἐν λόγω ποικιλίες δέν ἔγιναν ἀποδεκτές μέχρι τήν ἡμερομηνία αὐτή σύμφωνα μέ τίς βασικές ἀρχές τῆς παρούσας ὁδηγίας.

Ἄρθρο 4

1. Τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν ὥστε μιά ποικιλία νά εἶναι ἀποδεκτή μόνο ἄν εἶναι σαφῶς διακρινόμενη, σταθερή καί ἐπαρκῶς ὁμοιόμορφη. Ἡ ποικιλία πρέπει νά ἔχει καλλιεργητική ἀξία καί ἱκανοποιητική χρησιμότητα.

2. Ἐξέταση τῆς καλλιεργητικῆς ἀξίας καί τῆς χρησιμότητας δέν εἶναι ἀναγκαία:

α) γιά τήν ἀποδοχή ποικιλιῶν ἀγρωστωδῶν, ἐάν ὁ δημιουργός δηλώσει ὅτι οἱ σπόροι τῆς ποικιλίας του δέν προορίζονται νά χρησιμοποιηθοῦν ὡς κτηνοτροφικά φυτά,

β) γιά τήν ἀποδοχή ποικιλιῶν, τῶν ὁποίων οἱ σπόροι προορίζονται πρός ἐμπορία σέ ἄλλο Κράτος μέλος, τό ὁποῖο τίς ἀποδέχεται λαμβανομένης ὑπόψη τῆς καλλιεργητικῆς του ἀξίας καί τῆς χρησιμότητας.

Ἄρθρο 5

1. Ποικιλία θεωρεῖται σαφῶς διακρινόμενη, ἄν, κατά τόν χρόνο πού ζητεῖται ἡ ἀποδοχή της, διακρίνεται σαφῶς ἀπό ἕναν ἤ περισσότερους σημαντικούς μορφολογικούς ἤ φυσιολογικούς χαρακτῆρες, ἀπό κάθε ἄλλη

([1]) ΕΕ ἀριθ. 125 τῆς 11.7.1966, σ. 2289/66.

ποικιλία ἀποδεκτή ἤ παρουσιαζόμενη πρός ἀποδοχή στό ἐν λόγω Κράτος μέλος, ἤ ἀναφερόμενη στόν κοινό κατάλογο τῶν ποικιλιῶν.

2. Ποικιλία θεωρεῖται σταθερή, ἄν μετά τίς διαδοχικές ἀναπαραγωγές ἤ πολλαπλασιασμούς της, ἤ στό τέλος κάθε κύκλου, ὅταν ὁ δημιουργός ἔχει προσδιορίσει ἕναν ἰδιαίτερο κύκλο ἀναπαραγωγῶν ἤ πολλαπλασιασμῶν, διατηρεῖ τά ἀρχικά βασικά χαρακτηριστικά της.

3. Ποικιλία θεωρεῖται ἐπαρκῶς ὁμοιόμορφη, ἄν τά φυτά πού τήν ἀποτελοῦν, ἐκτός σπανίων ἀνωμαλιῶν, εἶναι ὅμοια, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν ἰδιομορφιῶν τοῦ συστήματος ἀναπαραγωγῆς τῶν φυτῶν ἤ γενετικῶς ὅμοια γιά τό σύνολο τῶν χαρακτήρων οἱ ὁποῖοι λαμβάνονται ὑπόψη γιά τό σκοπό αὐτόν.

4. Ποικιλία ἔχει ἱκανοποιητική ἀξία ἀπό ἀπόψεως καλλιεργείας ἤ χρησιμοποιήσεως ἄν, σέ σχέση μέ ἄλλες ἀποδεκτές ποικιλίες στόν κατάλογο τοῦ ἐν λόγω Κράτους μέλους, παρουσιάζει μέ τό σύνολο τῶν χαρακτηριστικῶν της, τουλάχιστον γιά τήν παραγωγή σέ μιά καθορισμένη περιοχή, μιά σαφή βελτίωση εἴτε γιά τήν καλλιέργεια, εἴτε γιά τήν ἐκμετάλλευση τῆς συγκομιδῆς ἤ τή χρησιμοποίηση τῶν προϊόντων πού προέρχονται ἀπό αὐτή. Μία κατωτερότητα ὁρισμένων χαρακτηριστικῶν μπορεῖ νά ἀντισταθμισθεῖ μέ ἄλλα εὐνοϊκά **χαρακτηριστικά.**

Ἄρθρο 6

Τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν ὥστε οἱ ποικιλίες οἱ ὁποῖες προέρχονται ἀπό ἄλλα Κράτη μέλη νά ὑπόκεινται, ἰδίως ὡς πρός τή διαδικασία ἀποδοχῆς, στούς αὐτούς ὅρους μέ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐφαρμόζονται στίς ἐθνικές ποικιλίες.

Ἄρθρο 7

1. Τά Κράτη μέλη ὁρίζουν ὅτι ἡ ἀποδοχή ποικιλιῶν εἶναι τό ἀποτέλεσμα ἐπισήμων ἐξετάσεων πού πραγματοποιοῦνται ἰδίως κατά τήν καλλιέργεια καί ἀναφέρονται σέ ἕναν ἐπαρκή ἀριθμό χαρακτήρων ὥστε νά καταστεῖ δυνατή ἡ περιγραφή τῆς ποικιλίας. Οἱ μέθοδοι πού χρησιμοποιοῦνται γιά τή διαπίστωση τῶν χαρακτήρων πρέπει νά εἶναι ἀκριβεῖς καί ἀξιόπιστες.

2. Σύμφωνα μέ τήν ἀναφερόμενη στό ἄρθρο 23 διαδικασία, καθορίζονται, λαμβανομένης ὑπόψη τῆς καταστάσεως τῶν ἐπιστημονικῶν καί τεχνικῶν γνώσεων:

α) οἱ χαρακτῆρες στούς ὁποίους πρέπει τουλάχιστον νά ἀναφέρονται οἱ ἐξετάσεις γιά τά διάφορα εἴδη·

β) οἱ ἐλάχιστες προϋποθέσεις οἱ ὁποῖες ἀφοροῦν τήν ἐκτέλεση τῶν ἐξετάσεων.

3. Ὅταν ἡ ἐξέταση τῶν γενεαλογικῶν συνθετικῶν εἶναι ἀναγκαία στή μελέτη τῶν ὑβριδίων καί τῶν συνθετικῶν ποικιλιῶν, τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν ὥστε τά ἀποτελέσματα τῆς ἐξετάσεως αὐτῆς καί ἡ περιγραφή τῶν γενεαλογικῶν συνθετικῶν νά τηροῦνται ἐμπιστευτικά ἄν τό ζητήσει ὁ δημιουργός.

Ἄρθρο 8

Τά Κράτη μέλη ὁρίζουν ὅτι ὁ αἰτών, κατά τήν κατάθεση τῆς αἰτήσεως ἀποδοχῆς ποικιλίας, πρέπει νά ἀναφέρει, ἄν ἡ ποικιλία αὐτή ἀποτέλεσε ἤδη ἀντικείμενο αἰτήσεως σέ ἄλλο Κράτος μέλος, γιά ποιό Κράτος μέλος πρόκειται καί τό ἀποτέλεσμα τῆς αἰτήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρο 9

1. Τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν γιά τήν ἐπίσημη δημοσίευση τοῦ καταλόγου τῶν ἀποδεκτῶν ποικιλιῶν στό ἔδαφός τους καί ὅταν ἀπαιτεῖται ἐπιλογή διατηρητέων ποικιλιῶν τό ὄνομα τοῦ ἤ τῶν ὑπευθύνων τῆς ἐπιλογῆς στή χώρα τους. Ὅταν πολλά πρόσωπα εἶναι ὑπεύθυνα γιά τήν ἐπιλογή διατηρητέας ποικιλίας, ἡ δημοσίευση τοῦ ὀνόματος αὐτῶν δέν εἶναι ἀπαραίτητη. Στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία δέν δημοσιεύεται τό ὄνομα, ὁ κατάλογος ἀναφέρει τήν ὑπηρεσία ἡ ὁποία διαθέτει τόν κατάλογο τῶν ὀνομάτων τῶν ὑπευθύνων τῆς ἐπιλογῆς.

2. Κατά τήν ἀποδοχή ποικιλίας, τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν ὥστε ἡ ποικιλία αὐτή νά φέρει, κατά τό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, τήν αὐτή ὀνομασία στά ἄλλα Κράτη μέλη.

Ἄν εἶναι γνωστό ὅτι οἱ σπόροι πρός σπορά ἤ τά φυτά πρός φύτευση μιᾶς ποικιλίας τίθενται σέ ἐμπορία σέ ἄλλη χώρα μέ διαφορετική ὀνομασία, ἡ ὀνομασία αὐτή ἀναγράφεται ἐπίσης στόν κατάλογο.

3. Τά Κράτη μέλη καταρτίζουν γιά κάθε ἀποδεκτή ποικιλία φάκελο, ὁ ὁποῖος περιλαμβάνει περιγραφή τῆς ποικιλίας καί σαφή περίληψη ὅλων τῶν στοιχείων στίς ὁποῖες βασίζεται ἡ ἀποδοχή. Ἡ περιγραφή τῶν ποικιλιῶν ἀναφέρεται στά φυτά πού προέρχονται ἄμεσα ἀπό σπόρους πρός σπορά καί φυτά πρός φύτευση τῆς κατηγορίας «πιστοποιημένοι σπόροι καί φυτά».

Ἄρθρο 10

1. Ὁ κατάλογος τῶν ποικιλιῶν καθώς καί οἱ διάφορες τροποποιήσεις αὐτοῦ κοινοποιοῦνται ἀμέσως στά ἄλλα Κράτη μέλη καί στήν 'Επιτροπή.

2. Τά Κράτη μέλη ἀνακοινώνουν στά ἄλλα Κράτη μέλη καί στήν 'Επιτροπή, γιά κάθε νέα ἀποδεκτή ποικιλία, σύντομη περιγραφή τῶν πιό σημαντικῶν χαρακτηριστικῶν ὡς πρός τή χρησιμοποίησή της.

3. Κάθε Κράτος μέλος θέτει στή διάθεση τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν καί τῆς 'Επιτροπῆς τούς φακέλους, οἱ

ὁποῖοι ἀναφέρονται στό ἄρθρο 9 παράγραφος 3, σχετικά μέ τίς ἀποδεκτές ποικιλίες ἤ μέ ἐκεῖνες οἱ ὁποῖες ἔπαυσαν νά εἶναι ἀποδεκτές. Οἱ ἀμοιβαῖες πληροφορίες πού ἀφοροῦν τούς φακέλους αὐτούς τηροῦνται ἐμπιστευτικά.

4. Τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν ὥστε οἱ φάκελοι ἀποδοχῆς νά τίθενται στή διάθεση, προσωπικῶς καί ἀποκλειστικῶς, κάθε προσώπου τό ὁποῖο παρουσιάζει δικαιολογημένο ἐνδιαφέρον γιά τό θέμα αὐτό. Οἱ διατάξεις αὐτές δέν τίθενται σέ ἐφαρμογή ὅταν, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 3, τά στοιχεῖα πρέπει νά τηροῦνται ἐμπιστευτικά.

5. Ὅταν ἡ ἀποδοχή ποικιλίας ἀπορριφθεῖ ἤ ἀκυρωθεῖ, τά ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων τίθενται στή διάθεση τῶν προσώπων τά ὁποῖα ἀφορᾶ ἡ ληφθεῖσα ἀπόφαση.

Ἄρθρο 11

1. Τά Κράτη μέλη ὁρίζουν ὅτι οἱ ἀποδεκτές ποικιλίες πρέπει νά διατηροῦνται μέ συντηρητική ἐπιλογή.

2. Ἡ ἐπιλογή διατηρητέων ποικιλιῶν πρέπει νά ὑπόκειται πάντοτε σέ ἔλεγχο, βάσει τῶν καταχωρήσεων πού πραγματοποιοῦνται ἀπό τόν ἤ τούς ὑπευθύνους γιά τή διατήρηση τῆς ποικιλίας. Οἱ ἐγγραφές αὐτές πρέπει ἐπίσης νά ἐπεκτείνονται στήν παραγωγή ὅλων τῶν γενεῶν οἱ ὁποῖες προηγοῦνται τῶν βασικῶν σπόρων πρός σπορά ἤ τῶν βασικῶν φυτῶν.

3. Δείγματα εἶναι δυνατό νά ζητοῦνται ἀπό τόν ὑπεύθυνο τῆς ποικιλίας. Σέ περίπτωση ἀνάγκης, τέτοια δείγματα δύνανται νά λαμβάνονται ἐπίσημα.

4. Ὅταν ἡ ἐπιλογή διατηρητέων ποικιλιῶν πραγματοποιεῖται σέ Κράτος μέλος ἄλλο ἀπό ἐκεῖνο ἀπό τό ὁποῖο ἡ ποικιλία ἦταν ἀποδεκτή, τά ἐν λόγω Κράτη μέλη παρέχουν μεταξύ τους διοικητική βοήθεια σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τόν ἔλεγχο.

Ἄρθρο 12

1. Ἡ ἀποδοχή ἰσχύει γιά χρονική διάρκεια ἡ ὁποία λήγει στό τέλος τοῦ δεκάτου ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἀπό τῆς ἀποδοχῆς.

2. Ἡ ἀποδοχή μιᾶς ποικιλίας εἶναι δυνατό νά ἀνανεώνεται σέ τακτές περιόδους, ἄν τό δικαιολογεῖ ἡ σπουδαιότητα διατηρήσεώς της στήν καλλιέργεια καί ἐφ' ὅσον οἱ προβλεπόμενοι ὅροι γιά τή διάκριση, τήν ὁμοιομορφία καί σταθερότητα πληροῦνται πάντοτε. Ἡ αἴτηση παρατάσεως πρέπει νά ὑποβάλλεται τό ἀργότερο δύο ἔτη πρίν ἀπό τή λήξη τῆς ἀποδοχῆς.

3. Ἡ διάρκεια μιᾶς ἀποδοχῆς πρέπει νά παρατείνεται προσωρινά μέχρις ὅτου ληφθεῖ ἡ ἀπόφαση σχετικά μέ τήν αἴτηση παρατάσεως.

Ἄρθρο 13

1. Τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν ὥστε ἡ ἀποδοχή ποικιλίας νά ἀκυροῦται:

α) ἄν ἀποδεικνύεται κατά τίς ἐξετάσεις ὅτι μιά ποικιλία δέν εἶναι πλέον σαφῶς διακρινόμενη, σταθερή ἤ ἐπαρκῶς ὁμοιόμορφη,

β) ἄν τό ζητήσουν ὁ ἤ οἱ ὑπεύθυνοι τῆς ποικιλίας, ἐκτός ἄν παραμένει ἐξασφαλισμένη μία ἐπιλογή διατηρητέων ποικιλιῶν.

2. Τά Κράτη μέλη δύνανται νά ἀκυρώσουν τήν ἀποδοχή μιᾶς ποικιλίας:

α) ἄν δέν τηροῦνται οἱ νομοθετικές, κανονιστικές ἤ διοικητικές διατάξεις, οἱ ὁποῖες θεσπίζονται κατ' ἐφαρμογήν τῆς παρούσας ὁδηγίας,

β) ἄν, κατά τήν αἴτηση ἀποδοχῆς ἤ τή διαδικασία τῆς ἐξετάσεως, ἔχουν παρασχεθεῖ ψευδεῖς ἤ ἀπατηλές πληροφορίες ὡς πρός τά στοιχεῖα ἀπό τά ὁποῖα ἐξαρτᾶται ἡ ἀποδοχή.

Ἄρθρο 14

1. Τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν ὥστε μία ποικιλία νά διαγράφεται ἀπό τόν κατάλογό τους, ἄν ἀκυροῦται ἡ ἀποδοχή τῆς ποικιλίας αὐτῆς ἤ ἄν ἔχει λήξει ἡ περίοδος ἰσχύος τῆς ἀποδοχῆς.

2. Τά Κράτη μέλη δύνανται νά χορηγήσουν γιά τό ἔδαφός τους προθεσμία τριῶν ἐτῶν τό πολύ γιά τή διάθεση τῶν σπόρων πρός σπορά ἤ τῶν φυτῶν πρός φύτευση μετά τή λήξη τῆς ἀποδοχῆς.

Ἄρθρο 15

1. Τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν ὥστε οἱ σπόροι πρός σπορά καί τά φυτά πρός φύτευση ποικιλιῶν ἀποδεκτῶν σέ ἕνα τουλάχιστον Κράτος μέλος, ἀπό 1ης Ἰουλίου 1972, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς παρούσας ὁδηγίας, νά μήν ὑπόκεινται ἀπό τήν 31η Δεκεμβρίου τοῦ δευτέρου ἔτους ἀπό τῆς ἀποδοχῆς τῆς ποικιλίας, σέ κανέναν περιορισμό ἐμπορίας ὡς πρός τήν ποικιλία.

2. Κατά παρέκκλιση τῶν προβλεπομένων στήν παράγραφο 1 διατάξεων, δύναται νά ἐπιτραπεῖ σέ Κράτος μέλος, κατόπιν αἰτήσεώς του, πρό τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρω ἀναφερομένης προθεσμίας καί σύμφωνα μέ τήν προβλεπόμενη στό ἄρθρο 23 διαδικασία, νά ἀπαγορεύει σέ ὁλόκληρο ἤ σέ τμῆμα τοῦ ἐδάφους του, τήν ἐμπορία σπόρων πρός σπορά καί φυτῶν πρός φύτευση τῆς ἐν λόγω ποικιλίας.

3. Ἡ προβλεπόμενη στήν παράγραφο 2 ἄδεια μπορεῖ νά χορηγηθεῖ μόνο στίς κάτωθι περιπτώσεις:

α) ἄν ἡ ποικιλία δέν εἶναι σαφῶς διακρινομένη, σταθερή ἤ ἐπαρκῶς ὁμοιόμορφη, ἤ

β) ἄν ἔχει ἀποδειχθεῖ ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ποικιλίας αὐτῆς θά μποροῦσε νά βλάψει ἀπό φυτοϋγειονομι-

κῆς ἀπόψεως τήν καλλιέργεια ἄλλων ποικιλιῶν ἤ εἰδῶν, ἤ

γ) ἄν ἔχει διαπιστωθεῖ, βάσει τῶν ἐπισήμων ἐξετάσεων καλλιεργείας οἱ ὁποῖες πραγματοποιοῦνται στό αἰτοῦν Κράτος μέλος, κατ' ἐφαρμογήν ἀναλογικῶς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5 παράγραφος 4, ὅτι ἡ ποικιλία δέν ἀνταποκρίνεται, σέ κανένα τμῆμα τοῦ ἐδάφους τοῦ κράτους αὐτοῦ, στά ἀποτελέσματα πού ἀποκτήθηκαν γιά μιά ἄλλη συγκρίσιμη ποικιλία ἀποδεκτή στό ἔδαφος τοῦ ἐν λόγω Κράτους μέλους.

4. "Αν ἕνα Κράτος μέλος δέν προτίθεται νά ὑποβάλει αἴτηση γιά μία ποικιλία, σύμφωνα μέ τήν προβλεπόμενη στήν παράγραφο 2 διαδικασία, κοινοποιεῖ τοῦτο στήν 'Επιτροπή ἤ καταθέτει δήλωση κατά τήν ἔννοια αὐτή πρός τή Μόνιμη 'Επιτροπή Σπόρων πρός Σπορά καί Φυτῶν πρός Φύτευση.

5. "Οταν ὅλα τά Κράτη μέλη ἔχουν πραγματοποιήσει τήν κοινοποίηση ἤ τή δήλωση, ἡ ὁποία προβλέπεται στήν παράγραφο 4, ἡ προβλεπόμενη στήν παράγραφο 1 προθεσμία δέν ἰσχύει πλέον, καί ἐφαρμόζεται τό ἄρθρο 18.

6. "Αν, κατά τό χρόνο τῆς ἀποδοχῆς της σέ ἕνα Κράτος μέλος, μία ποικιλία ἀποτελεῖ ἐπίσης ἀντικείμενο ἐλέγχου σέ ἄλλο Κράτος μέλος, προκειμένου νά καταστεῖ ἀποδεκτή, ἡ προβλεπόμενη στήν παράγραφο 1 προθεσμία, γιά τό τελευταῖο τοῦτο Κράτος μέλος, μειοῦται κατά τή διάρκεια τῶν ἐν λόγω ἐλέγχων.

7. 'Η προβλεπομένη στήν παράγραφο 1 προθεσμία δύναται, πρό τῆς λήξεώς της, νά παραταθεῖ σύμφωνα μέ τήν προβλεπομένη στό ἄρθρο 23 διαδικασία, ἐφ' ὅσον δικαιολογεῖ τοῦτο κάποιος οὐσιώδης λόγος.

"Αρθρο 16

Τό ἄρθρο 15 ἐφαρμόζεται ὁμοίως στίς ποικιλίες οἱ ὁποῖες ἦταν ἀποδεκτές σέ ἐθνικό ἐπίπεδο πρό τῆς 1ης 'Ιουλίου 1972 καί σύμφωνα μέ ἀρχές ἀνταποκρινόμενες σέ ἐκεῖνες τῆς παρούσας ὁδηγίας στίς κάτωθι περιπτώσεις:

α) ἄν ἡ ἀποδοχή χορηγήθηκε μετά τήν 30ή 'Ιουνίου 1969, ἤ

β) ἄν ἡ ἀποδοχή χορηγήθηκε πρό τῆς ἀναφερομένης στό στοιχεῖο α) ἡμερομηνίας σέ δύο τουλάχιστον Κράτη μέλη, ἤ

γ) ἄν ἡ ἀποδοχή χορηγήθηκε πρό τῆς ἀναφερομένης στό στοιχεῖο α) ἡμερομηνίας σέ ἕνα Κράτος μέλος, μέ τόν ὅρο ὅτι στό ἀναφερόμενο Κράτος μέλος τό ποσοστό τῶν ἐκτάσεων πολλαπλασιασμοῦ τῆς ποικιλίας, οἱ ὁποῖες ὑπεβλήθησαν σέ καλλιεργητικό ἔλεγχο γιά τήν πιστοποίηση, μετά τήν ἀναφερόμενη στό στοιχεῖο α) ἡμερομηνία καί κατά τή διάρκεια τριῶν καλλιεργητικῶν περιόδων, ἦταν κάθε φορά ἴσο πρός 3% τουλάχιστον τοῦ συνόλου τῶν ἐκτάσεων πολλαπλασιασμοῦ τοῦ εἴδους.

"Αρθρο 17

'Η προθεσμία, ἡ ὁποία προβλέπεται στό ἄρθρο 15 παράγραφος 1, ἀρχίζει νά ἰσχύει ἀπό τήν 1η 'Ιουλίου 1972 γιά τίς περιπτώσεις οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στό ἄρθρο 16 ὑπό α) καί β) καί γιά τήν περίπτωση ἡ ὁποία ἀναφέρεται στό ἄρθρο 16 ὑπό γ), κατά τήν ἡμερομηνία πού τό Κράτος μέλος κοινοποιεῖ στήν 'Επιτροπή ὅτι πληροῦται ὁ ὅρος.

"Αρθρο 18

Σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες πού παρέχονται ἀπό τά Κράτη μέλη καί κατά τό μέτρο πού αὐτές περιέρχονται σέ αὐτή, ἡ 'Επιτροπή ἐξασφαλίζει τή δημοσίευση στήν *'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*, μέ τόν τίτλο «Κοινός κατάλογος ποικιλιῶν καλλιεργουμένων φυτικῶν εἰδῶν», ὅλων τῶν ποικιλιῶν τῶν ὁποίων οἱ σπόροι πρός σπορά καί τά φυτά πρός φύτευση, κατ' ἐφαρμογήν τῶν ἄρθρων 15 καί 16, δέν ὑπόκεινται σέ κανέναν περιορισμό ἐμπορίας ὡς πρός τήν ποικιλία, καθώς καί τῶν ἐνδείξεων οἱ ὁποῖες προβλέπονται στό ἄρθρο 9 παράγραφος 1 περί τοῦ ἤ τῶν ὑπευθύνων τῆς ἐπιλογῆς διατηρητέων ποικιλιῶν. 'Η δημοσίευση ἀναφέρει τά Κράτη μέλη τά ὁποῖα ἔτυχαν ἀδείας, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 15 παράγραφος 2 ἤ τό ἄρθρο 19.

"Αρθρο 19

"Αν διαπιστωθεῖ ὅτι ἡ καλλιέργεια ποικιλίας ἐγγεγραμμένης στόν κοινό κατάλογο τῶν ποικιλιῶν θά μποροῦσε σέ Κράτος μέλος νά βλάψει, ἀπό φυτοϋγειονομική ἄποψη, τήν καλλιέργεια ἄλλων ποικιλιῶν ἤ εἰδῶν, δύναται νά ἐπιτραπεῖ στό Κράτος μέλος αὐτό, κατόπιν αἰτήσεώς του, σύμφωνα μέ τήν προβλεπόμενη στό ἄρθρο 23 διαδικασία, ὅπως ἀπαγορεύσει τήν ἐμπορία τῶν σπόρων πρός σπορά ἤ τῶν φυτῶν πρός φύτευση τῆς ποικιλίας αὐτῆς σέ ὁλόκληρο ἤ σέ τμῆμα τοῦ ἐδάφους του. Σέ περίπτωση ἐπικειμένου κινδύνου διαδόσεως ἐπιβλαβῶν ὀργανισμῶν, ἡ ἀπαγόρευση αὐτή μπορεῖ νά ἰσχύσει γιά τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος ἀπό τῆς καταθέσεως τῆς αἰτήσεως αὐτοῦ μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἡ ὁποία λαμβάνεται σύμφωνα μέ τήν προβλεπόμενη στό ἄρθρο 23 διαδικασία.

"Αρθρο 20

"Οταν μία ποικιλία παύει νά εἶναι ἀποδεκτή σέ Κράτος μέλος τό ὁποῖο εἶχε ἀρχικῶς ἀποδεχθεῖ τήν ἐν λόγω ποικιλία, ἕνα ἤ περισσότερα ἄλλα Κράτη μέλη δύνανται νά διατηρήσουν τήν ἀποδοχή τῆς ποικιλίας αὐτῆς, ἄν οἱ ὅροι ἀποδοχῆς διατηροῦνται σέ αὐτά τά Κράτη μέλη καί ἄν εἶναι ἐξασφαλισμένη μία ἐπιλογή διατηρητέων ποικιλιῶν.

"Αρθρο 21

1. Κατόπιν προτάσεως τῆς 'Επιτροπῆς, τό Συμβούλιο, μέ εἰδική πλειοψηφία, διαπιστώνει:

α) ἄν οἱ ἐπίσημες ἐξετάσεις τῶν ποικιλιῶν πού πραγματοποιήθηκαν σέ τρίτη χώρα παρέχουν τίς αὐτές ἐγγυήσεις μέ τίς ἐξετάσεις στά Κράτη μέλη, ὅπως προβλέπονται στό ἄρθρο 7,

β) ἄν οἱ ἔλεγχοι τῶν διατηρητέων ποικιλιῶν, οἱ ὁποῖοι πραγματοποιοῦνται σέ τρίτη χώρα, παρέχουν τίς ἴδιες ἐγγυήσεις μέ τούς ἐλέγχους, οἱ ὁποῖοι πραγματοποιοῦνται ἀπό τά Κράτη μέλη.

2. Μέχρι νά ἀποφανθεῖ τό Συμβούλιο, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς παραγράφου 1, τά Κράτη μέλη δύνανται νά προβαίνουν τά ἴδια στίς διαπιστώσεις οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στήν παράγραφο αὐτή. Τό δικαίωμα αὐτό λήγει τήν 30ή Ἰουνίου 1977.

Ἄρθρο 22

Ἡ παρούσα ὁδηγία δέν ἐφαρμόζεται στίς ποικιλίες τῶν ὁποίων οἱ σπόροι πρός σπορά ἤ τά φυτά πρός φύτευση εἶναι ἀποδεδειγμένο ὅτι προορίζονται γιά ἐξαγωγή πρός τρίτες χῶρες.

Ἄρθρο 23

1. Στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία γίνεται παραπομπή στή διαδικασία, ἡ ὁποία καθορίζεται ἀπό τό παρόν ἄρθρο, ἡ Μόνιμη Ἐπιτροπή Σπόρων πρός Σπορά καί Γεωργικῶν, Δενδροκηπευτικῶν καί Δασικῶν Φυτῶν πρός Φύτευση, καλουμένη κατωτέρω ἡ «ἐπιτροπή», συγκαλεῖται ἀπό τόν πρόεδρό της, εἴτε μέ δική του πρωτοβουλία εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἀντιπροσώπου Κράτους μέλους.

2. Στήν ἐπιτροπή, οἱ ψῆφοι τῶν Κρατῶν μελῶν σταθμίζονται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 148 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης. Ὁ πρόεδρος δέν ψηφίζει.

3. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει σχέδιο γιά τά μέτρα πού πρέπει νά ληφθοῦν. Ἡ ἐπιτροπή διατυπώνει τή γνώμη της γιά τά μέτρα αὐτά σέ προθεσμία τήν ὁποία μπορεῖ νά ὁρίσει ὁ πρόεδρος ἀνάλογα μέ τόν ἐπείγοντα χαρακτήρα τῶν πρός ἐξέταση θεμάτων. Ἀποφαίνεται μέ πλειοψηφία δώδεκα ψήφων.

4. Ἡ Ἐπιτροπή θεσπίζει μέτρα τά ὁποῖα τυγχάνουν ἀμέσου ἐφαρμογῆς. Ἐν τούτοις, ἄν δέν εἶναι σύμφωνα μέ τή διατυπωθείσα ἀπό τήν ἐπιτροπή γνώμη, τά μέτρα αὐτά ἀνακοινώνονται ἀμέσως ἀπό τήν Ἐπιτροπή στό Συμβούλιο. Στήν περίπτωση αὐτή ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ἀναβάλει, γιά ἕναν τό πολύ μήνα ἀπό τῆς ἀνακοινώσεως, τήν ἐφαρμογή τῶν μέτρων πού ἀποφάσισε.

Τό Συμβούλιο, μέ εἰδική πλειοψηφία, δύναται νά λάβει διαφορετική ἀπόφαση σέ προθεσμία ἑνός μηνός.

Ἄρθρο 24

Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 15, 16 καί 19, ἡ παρούσα ὁδηγία δέν ἐπηρεάζει τίς διατάξεις τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν, οἱ ὁποῖες δικαιολογοῦνται γιά λόγους προστασίας τῆς ὑγείας καί τῆς ζωῆς ἀνθρώπων καί ζώων ἤ προφυλάξεως τῶν φυτῶν, ἤ προστασίας τῆς βιομηχανικῆς ἤ ἐμπορικῆς ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρο 25

Τά Κράτη μέλη θέτουν σέ ἰσχύ τήν 1η Ἰουλίου 1972, τό ἀργότερο, τίς ἀναγκαῖες νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις γιά τή συμμόρφωσή τους στίς διατάξεις τῆς παρούσας ὁδηγίας. Πληροφοροῦν περί αὐτοῦ ἀμέσως τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 26

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 29 Σεπτεμβρίου 1970.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

J. ERTL